

เอกสารประกอบการรายงาน

ผลการเจรจาจัดทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับ
ภาษีเก็บจากเงินได้

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

กรมสรรพากร

กระทรวงการคลัง

เอกสารประกอบการพิจารณาอนุญาต

ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ประกอบด้วย

1. ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ฉบับลงนามย่อ
2. ร่างคำแปลอนุสัญญาฉบับลงนามย่อ
3. บันทึกคำชี้แจง

**ร่างอนุสัญญาฯระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์**

CONVENTION

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF THE PHILIPPINES

FOR

THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION

AND

THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Kingdom of Thailand and the Government
of the Republic of the Philippines,

Desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double
Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on
Income,

Have agreed as follows:

Handwritten mark

Handwritten mark

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

x P/

X/

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- (a) In the case of Thailand;
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax

(hereinafter referred to as "Thai tax");

- (b) In the case of the Philippines;
 - (i) tax on individuals;
 - (ii) tax on corporations;
 - (iii) tax on estates and trusts;
 - (iv) withholding taxes; and
 - (v) stock transaction tax

(hereinafter referred to as "Philippine tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the term "Thailand" means the Kingdom of Thailand and includes maritime area adjacent to the territorial sea of the Kingdom of Thailand which by Thai legislation, and in Accordance with the international law, has been or may hereafter be designated as an area within which the rights of the Kingdom of Thailand with respect to the sea-bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
- (b) the term "Philippines" means the Philippine archipelago, with all the islands and waters embraced therein, and all other territories over which the Philippines has sovereignty or jurisdiction, consisting of its terrestrial, fluvial and aerial domains, including its territorial sea, the seabed, the subsoil, the insular shelves and other submarine areas. The waters around, between, and connecting the islands of the archipelago, regardless of their breadth and dimensions, form part of the internal waters of the Philippines;
- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Thailand or the Philippines as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, an undivided estate, a trust, a company and any other body of persons as well as any entity treated as a taxable unit under the taxation laws in force in either Contracting State;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

②

KK

(f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term "national" means :

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State; and

(i) the term "competent authority" means, in the case of Thailand, the Minister of Finance or his authorized representative, and, in the case of the Philippines, the Secretary of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

①

XX

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

①

XXX

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the status shall be determined as follows:

- (a) it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which it is incorporated;
- (b) if the person under the foregoing criterion is still a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its place of effective management is situated;
- (c) if the State in which its place of effective management is situated cannot be determined, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

0,

~~11~~

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploration of natural resources;
 - (g) premises used as a sales outlet;
 - (h) a farm or plantation;
 - (i) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others;
 - (j) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities continue for a period of more than 3 months;
 - (k) the furnishing of services including consultancy services by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other Contracting State for a period or periods aggregating more than 6 months within any twelve-month period.

Q

X

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State, on behalf of the enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State, if such a person:

- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise; unless his activities are limited to those mentioned in paragraph 3 of this Article; or

(b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly makes deliveries on behalf of the enterprise; or

(c) has no such authority, but habitually secures orders in the first-mentioned State wholly or almost wholly for the enterprise or for the enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through an employee or through a representative who is not an agent of an independent status within the meaning of paragraph 6.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise or on behalf of that enterprise and other enterprises, which are controlled by it or have a controlling interest in it, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry or fishery) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, fishery rights, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. Income or profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, income or profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- (a) that permanent establishment; or
- (b) sales in the other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
- (c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the income or profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

10

11

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of a certain percentage of the gross receipt of the enterprise or of the permanent establishment or on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such a method as may be customary; the method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. If the information available to the taxation authority of a Contracting State is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person provided that law shall be applied so far as the information available to the taxation authority permits consistently with the principles of this Article.

6. No income or profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, income or profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where income or profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income or profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft or ships in international traffic shall be taxable in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, income or profits from sources within a Contracting State derived by an enterprise of the other Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic may be taxed in the first-mentioned State but the tax so charged shall not exceed one and one-half per cent (1½%) of the gross revenues derived from sources in that State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any income or profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income or profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits in accordance with the taxation laws of that other State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Convention and the competent authorities of the Contracting States may, if necessary, consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (excluding partnerships) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the paying company;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of that State of which the paying company is a resident.

10

~~11~~

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases the provisions of Article 7 (Business Profits), or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Article shall prevent either Contracting State from imposing, apart from the corporate income tax, a tax on remittance of profits by a branch to its head office provided that the tax so imposed shall not exceed 10 per cent of the amount remitted.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is received by any financial institution (including an insurance company);

(b) 15 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

For the purposes of this paragraph, the term "Government"

(a) in the case of Thailand, means the Government of the Kingdom of Thailand and any body corporate wholly owned by the Government, and shall include:

- (i) the Bank of Thailand ;
- (ii) the Export-Import Bank of Thailand;
- (iii) the Government Saving Bank;
- (iv) the Government Housing Bank;
- (v) the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives;
- (vi) any Ministry or Department thereof;

- (vii) any local authority or statutory body; and
- (viii) any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of the Philippines, means the Government of the Republic of the Philippines, and shall include:

- (i) the Central Bank of the Philippines;
- (ii) any Department thereof;
- (iii) any local authority or statutory body;
- (iv) such other institutions, the capital of which is wholly Owned by the Government of the Republic of the Philippines; and
- (v) any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation laws of the Contracting State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the alienation of or the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains from the alienation of shares of a company, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State.
5. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1, 2, 3, 4 of this Article and paragraph 3 of Article 12 (Royalties) shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may be taxed in the other Contracting State if:

(a) he has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities, but only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

(b) he is present in that other State for a period (or periods) exceeding in the aggregate 120 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities, as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' Fees), 18 (Pensions and Social Security Benefits), 19 (Governmental Function), 20 (Students and Trainees), and 21 (Professors, Teachers and Researchers), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period (or periods) not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period;
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as, or on behalf of, a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income derived in respect of the activities referred to in paragraph 1 of this Article within the framework of cultural or sports exchange programme agreed to by both Contracting States, substantially supported by public funds and/or officially recognized and endorsed by a Contracting State, shall be exempted from taxation in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18

PENSIONS AND SOCIAL SECURITY BENEFITS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Governmental Function), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article and of paragraph 2 of Article 19 (Governmental Function), benefits received by an individual, being a resident of a Contracting State, under the social security legislation of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 19

GOVERNMENTAL FUNCTION

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services), 16 (Directors' Fees) and 18 (Pensions and Social Security Benefits) shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before visiting the other Contracting State and is temporarily present in that other State solely as a student at a university, college or other similar educational institution or as a trainee for the purpose of acquiring technical, professional or business experience shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for purposes of his maintenance, education or training, and
- (b) for an aggregate period of not more than two years from the date of his first arrival, on any remuneration for personal services in the other State, provided that such services are in connection with his education or training or incidental thereto.

Article 21

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Remuneration which a professor or a teacher, who is or was a resident of one of the Contracting States and who visits the other Contracting State for a period not exceeding two years from the date of first visit for the purpose of teaching or carrying out advanced study or research at a university, college, school or other educational institution recognised by the authority in the other State, receives for those activities shall be taxable only in the first-mentioned State.
2. This Article shall not apply to remuneration which a professor, teacher or researcher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.
3. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the term "remuneration" shall include remittance from sources outside the other State sent to enable the professor, teacher or researcher to carry out the purposes referred to in paragraph 1.

Article 22

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention may be taxed in the State where the income arises.

②

lit

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. When income or profits are subject to tax in both Contracting States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.

2. Tax payable in a Contracting State in respect of income or profits derived in that State shall be allowed as a credit against any tax payable in the other Contracting State in respect of that income or profits. The credit shall not, however, exceed that part of the tax payable in the other Contracting State as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or profits.

3. For the purpose of allowance as a credit in a Contracting State, the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other State but has been reduced or waived in accordance with the special incentive laws designed to promote economic development in that other State.

Article 24

NON - DISCRIMINATION

1. Subject to the provisions of Article 1 (Personal Scope), nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
4. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 7 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties, and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
6. The provisions of this Article shall only apply to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement, with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. A Contracting State shall not, after three years from the end of the taxable period in which the income concerned has accrued, increase the tax base of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been charged to tax in the other Contracting State. This paragraph shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

4. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1 The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

**MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS
AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other in writing that their constitutional requirements for entry into force of this Convention have been fulfilled.
2. This Convention shall enter into force on the day of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:
 - (a) in respect of taxes withheld at source on income paid to non-residents, on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - (b) in respect of other taxes on income, in any taxable year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.
3. The Convention between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of the Philippines for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, signed at Manila on 14 July 1982, shall terminate and cease to have effect from the date upon which this Convention has effect in respect of the taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before the 30th of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination.

In such event the Convention shall cease to have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or remitted on or after the first day of January next following that in which the notice is given;
- (b) in respect of other taxes on income, for taxable years or accounting periods beginning on or after the first day of January next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at..... on thisday of....., two thousand and..... Year of the Christian Era, each in the English language.

For the Government of the
Kingdom of Thailand

For the Government of the
Republic of the Philippines

ร่างคำเสนอขออนุญาตขุดบ่อน้ำ

อนุสัญญา

ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญา
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒
ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับในนามของรัฐผู้ทำสัญญา หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่

(ก) ในกรณีประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้ และ

(๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

(ข) ในกรณีประเทศฟิลิปปินส์

(๑) ภาษีจากบุคคลธรรมดา

(๒) ภาษีจากนิติบุคคล

(๓) ภาษีจากมรดก และทรัพย์สิน

(๔) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย และ

(๕) ภาษีการซื้อขายหลักทรัพย์

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีฟิลิปปินส์")

๔. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่เหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันซึ่งได้บังคับจัดเก็บเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันนับจากวันที่ได้มีการลงนามในอนุสัญญานี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาของแต่ละรัฐจะได้แจ้งให้แก่กันและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่งมีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (ก) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและพื้นที่ทางทะเลประชิดกับทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายไทยและเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศว่า เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นดิน ท้องทะเลและ ดินใต้ผิวดิน ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้นๆ
 - (ข) คำว่า “ประเทศฟิลิปปินส์” หมายถึง หมู่เกาะฟิลิปปินส์รวมทั้งเกาะทั้งหมดและน่านน้ำที่ล้อมรอบอยู่นั้น และเขตแดนอื่นทั้งหมดซึ่งประเทศฟิลิปปินส์มีอำนาจอธิปไตยหรืออำนาจของรัฐ ประกอบด้วย อาณาเขตบนพื้นดิน ในน้ำและอากาศ รวมถึงทะเลอาณาเขต ท้องทะเล ดินใต้ผิวดิน ไหล่เกาะในทะเล และพื้นที่อื่นได้น้ำ น่านน้ำล้อมรอบระหว่างและเชื่อมต่อเกาะต่าง ๆ ของหมู่เกาะ โดยไม่คำนึงถึงความกว้างความลึกและมิติต่างๆเป็นส่วนของน่านน้ำภายในของประเทศฟิลิปปินส์
 - (ค) คำว่า “รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศฟิลิปปินส์ แล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - (ง) คำว่า “บุคคล” รวมถึง บุคคลธรรมดา กองมรดกที่ยังมิได้แบ่ง ทรัสต์ บริษัท และคณะบุคคลอื่นใดเช่นเดียวกับหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยทางภาษีภายใต้กฎหมายภาษีอากรที่บังคับใช้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ
 - (จ) คำว่า “บริษัท” หมายถึง นิติบุคคลใดหรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความประสงค์ในทางภาษี
 - (ฉ) คำว่า “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึงตามลำดับ วิสาหกิจที่ประกอบการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ประกอบการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ช) คำว่า “คนชาติ” หมายถึง
 - (๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ที่ถือสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
 - (๒) บุคคลผู้มีฐานะทางกฎหมายใด ๆ ห้างหุ้นส่วน สมาคมและหน่วยอื่นใดซึ่งได้รับสถานภาพเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

- (ช) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ โดยทางเรือ หรืออากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นเมื่อเรือหรืออากาศยานได้มีการดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น และ
- (ฉ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ และในกรณีประเทศฟิลิปปินส์ เลขาธิการการคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ให้มีความหมายที่คำนั้น ๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายใด ๆ ภายใต้อกฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐนั้น จะมีผลบังคับเหนือคำจำกัดความภายใต้อกฎหมายอื่นของรัฐนั้น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า “ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” หมายถึงบุคคลใดๆ ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ในสถานที่จดทะเบียน สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและรวมถึงรัฐนั้นและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น แต่คำนี้ไม่รวมถึงบุคคลใดๆ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีที่ได้โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ) เท่านั้น
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยเท่านั้น
- (ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ หรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติเท่านั้น
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติในทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติในทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่ได้โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดมีฐานะดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่า บุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งเท่านั้น
- (ข) ถ้าบุคคลภายใต้เกณฑ์ข้างต้นนั้นยังคงเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่มีสถานจัดการแห่งสำคัญตั้งอยู่เท่านั้น
- (ค) ถ้ารัฐที่มีสถานจัดการแห่งสำคัญตั้งอยู่ไม่สามารถกำหนดได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง
 - (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมัน หรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องในการขุดหรือสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ
 - (ช) สถานที่ซึ่งใช้เพื่อการขายสินค้า
 - (ซ) ฟาร์มหรือสวนเพาะปลูก
 - (ฌ) คลังสินค้าในส่วนของบุคคลใช้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาให้ผู้อื่น
 - (ญ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือติดตั้ง หรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้ง โครงการ หรือกิจกรรมเช่นว่านั้นดำรงอยู่เป็นระยะเวลาเกินกว่า ๓ เดือน
 - (ฎ) การให้บริการรวมถึงการให้บริการคำปรึกษาของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง โดยผ่านลูกจ้างหรือบุคคลากรอื่น โดยกิจกรรมลักษณะเช่นว่านั้นมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับโครงการเดียวกันหรือต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันเกินกว่า ๖ เดือน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อน ๆ ของข้อนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จะไม่ถือว่ารวมถึง
 - (ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
 - (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง
 - (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรรูป

- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้า หรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (จ) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา เพื่อการจัดหาข้อมูล เพื่อการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
- (ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อการประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

๔. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ กระทำการอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลเช่นว่านั้น

- (ก) มีและใช้อำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้นอย่างเป็นทางการในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น จำกัดอยู่ตามที่กล่าวถึงในวรรค ๓ ของข้อนี้ หรือ
- (ข) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้นแต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นทางการในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นโดยดำเนินการส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ
- (ค) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้นแต่จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นทางการในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด เพื่อวิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เว้นแต่ที่ประกอบการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าได้มีการเก็บค่าเบี้ยประกันภัยในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือการรับประกันความเสี่ยงในอีกรัฐหนึ่งนั้น กระทำโดยผ่านลูกจ้างหรือโดยผ่านตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรค ๖

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีส่วนประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะวิสาหกิจดังกล่าวได้ประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของตัวแทนเช่นว่านั้นได้กระทำการโดยทั้งหมดหรือเกือบจะโดยทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นหรือในนามวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านั้นจะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรกรรมหรือการป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใดให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิการประมง สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงาน ชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ และอากาศยาน ไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นใด
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗
กำไรจากธุรกิจ

๑. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจตามที่กล่าวมาแล้ว เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของ

(ก) สถานประกอบการถาวรนั้น หรือ

(ข) การขายสิ่งของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับบรรดาพวกที่ได้ขายผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ

(ค) กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ซึ่งดำเนินการในอีกรัฐหนึ่งนั้นที่มีลักษณะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับบรรดาพวกที่ดำเนินการผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. ภายใต้บทบัญญัติของวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรให้ยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจของสถานประกอบการถาวร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมิขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้กำหนดกำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละของยอดรายรับของวิสาหกิจหรือสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานการปันส่วนกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค ๒ ตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้นจากการกำหนดกำไรเพื่อเก็บภาษีโดยวิธีดังกล่าวอันอาจเป็นประเพณีอย่างไรก็ดี วิธีที่เลือกใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีที่ให้ผลซึ่งเป็นไปตามหลักการซึ่งกำหนดไว้ตามข้อนี้

๕. ถ้าเจ้าหน้าที่ภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีข้อมูลในการกำหนดกำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจไม่เพียงพอ บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายใด ๆ ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดภาวะภาษีของบุคคล โดยมีเงื่อนไขว่า กฎหมายนั้นจะใช้บังคับอย่างสม่ำเสมอตามหลักการในข้อนี้ตราบเท่าที่ข้อมูลซึ่งเจ้าหน้าที่ภาษีอากรมีอยู่จะอำนวยให้
๖. มิให้เงินได้หรือกำไรพึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
๗. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติของวรรคก่อน ๆ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๘. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นของอนุสัญญานี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและอากาศยาน

๑. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานหรือเรือในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้ในรัฐนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ เงินได้หรือกำไรจากแหล่งภายในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับจากการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก แต่ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจะต้องไม่เกินกว่าร้อยละหนึ่งและเศษหนึ่งส่วนสองของรายได้ทั้งหมดที่ได้รับจากแหล่งเงินได้ในรัฐนั้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจหรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในกรณีใดกรณีหนึ่งได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือกำไรใด ๆ ที่ควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และเสียภาษีให้แก่รัฐนั้นได้รวมอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรรวมนั้นเป็นกำไรที่เกิดขึ้นแก่วิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจที่เป็นอิสระแล้ว รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องปรับปรุงจำนวนภาษีที่เรียกเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมตามกฎหมายภาษีอากรของอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการพิจารณาปรับปรุงเช่นว่านั้น ต้องนำบทบัญญัติอื่นของอนุสัญญานี้มาพิจารณาตามควร และหากจำเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง อาจปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าเจ้าของผลประโยชน์เป็นบริษัท (ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วน) ซึ่งมีทุนโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

บทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนของกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๓. คำว่า "เงินปันผล" ตามที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากหุ้น หรือสิทธิอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไรซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธินิติบุคคลอื่นๆ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และกำไรถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ (กำไรจากธุรกิจ) หรือข้อ ๑๔ (บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ) บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆจากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้
จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนของเงินปันผล
ที่จ่ายนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ใน
อีกรัฐหนึ่งนั้น หรือไม่อาจกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้นต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้
แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐ
อีกรัฐหนึ่งนั้น ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

๖. นอกเหนือจากภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่มีควมใดในข้อนี้ห้ามมิให้รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
ตั้งบังคับจัดเก็บภาษีจากการนำส่งกำไรโดยสาขาไปยังสำนักงานใหญ่ โดยมีเงื่อนไขว่าภาษีที่ถูกตั้งบังคับ
จัดเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนที่ได้ถูกนำส่ง

ข้อ ๑๑

ดอกเบี๋ย

๑. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ดี ดอกเบี๋ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี๋ยนั้นเกิดขึ้น และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี๋ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ถ้าได้รับโดยสถาบันการเงินใด ๆ (รวมถึงบริษัท ประกันภัย)

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก

เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า “รัฐบาล”

(ก) ในกรณีประเทศไทย หมายถึง รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและนิติบุคคลใด ๆ ที่รัฐบาลเป็น เจ้าของทั้งหมด และจะรวมถึง

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย

(๓) ธนาคารออมสิน

(๔) ธนาคารอาคารสงเคราะห์

(๕) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

(๖) กระทรวงหรือกรมใด ๆ

(๗) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และ

(๘) สถาบันอื่นใดที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งสองรัฐ

- (ข) ในกรณีประเทศฟิลิปปินส์ หมายถึง รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และจะรวมถึง
- (๑) ธนาคารกลางแห่งฟิลิปปินส์
 - (๒) กรมใดๆ
 - (๓) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
 - (๔) สถาบันอื่นๆ ที่มีทุนซึ่งรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นเจ้าของทั้งหมด และ
 - (๕) สถาบันอื่นใดที่อาจตกลงกันเป็นคราว ใดๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

๔. คำว่า “ดอกเบีย” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นผู้รวมทั้งฟรีเมีย่ม และรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์พันธบัตรหรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น เบี้ยปรับสำหรับการชำระเงินล่าช้าจะไม่ถือเป็นดอกเบียเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบียเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ดอกเบียนั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น จากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิเรียกร้องนี้ที่ก่อให้เกิดดอกเบียนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ (กำไรจากธุรกิจ) หรือข้อ ๑๔ (บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ) บังคับแล้วแต่กรณี

๖. ดอกเบียจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐผู้ทำสัญญานั้นเอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบียไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบีย และดอกเบียนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบียเช่นว่านั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคล ทั้งสองนั้นและบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการ จ่ายดอกเบี้ยแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์หากไม่มี ความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณี เช่นว่านั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆของอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๒
คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น
๓. คำว่า “คำสิทธิ” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใด ๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการจำหน่ายหรือการให้เช่าหรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใด ๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ หรือ ฟิล์ม หรือเทปที่ใช้สำหรับวิทยุหรือโทรทัศน์ในการเผยแพร่สัญญาณ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใดๆหรือเพื่อการให้เช่าหรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิทยาศาสตร์ หรือข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่คำสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิที่ชำระนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ (กำไรจากธุรกิจ) หรือ ข้อ ๑๔ (บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ) บังคับแล้วแต่กรณี
๕. คำสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายได้แก่รัฐนั่นเอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายคำสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งพันธกรณีที่จะต้องจ่ายคำสิทธิได้เกิดขึ้น และคำสิทธิเช่นว่านั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ให้ถือว่าคำสิทธิเช่นว่านั้นเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายเมื่อคำนึงถึงการใช้ สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่จำนวนที่ได้กล่าวถึงจำนวนหลังสุด ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่กล่าวถึงในข้อ ๖ (เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์) ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยาน เช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
๔. ผลได้จากการจำหน่ายหุ้นของบริษัท ซึ่งมีทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เป็นองค์ประกอบสำคัญตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น ผลได้จากการจำหน่ายผลประโยชน์ในห้างหุ้นส่วนหรือทรัสต์ซึ่งมีทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ เป็นองค์ประกอบสำคัญตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น
๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๑ ๒ ๓ และ ๔ ของข้อนี้ และวรรค ๓ ของข้อ ๑๒ (ค่าสิทธิ) จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนของบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เงินได้เช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้า

(ก) ผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น แต่เพียงเฉพาะเงินได้ที่พึงถือเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ข) ผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่ง (หรือหลายระยะเวลา) รวมกันเกินกว่า ๑๒๐ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ในกรณีเช่นนั้น เพียงเฉพาะเงินได้ที่ได้รับจากการประกอบกิจกรรมของผู้นั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า “บริการวิชาชีพ” ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษา หรือกิจกรรมการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖ (ค่าบวการของกรรมการ), ๑๘ (ผลประโยชน์จากเงินบำนาญและเงินประกันสังคม) ๑๙ (หน้าที่งานรัฐบาล), ๒๐ (นักเรียนและผู้ฝึกงาน) และ ๒๑ (อาจารย์ครู และนักวิจัย) เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - (ก) ผู้รับเงินอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่ง (หรือหลายระยะเวลา) รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำบนเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๑๖

คำปวยการของกรรมการ

คำปวยการของกรรมการและการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งได้รับในฐานะหรือในนามของสมาชิกคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๔ (บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ) และ ๑๕ (บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ) เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนซึ่งได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลของนักแสดงหรือนักกีฬามีได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาเอง แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น เงินได้นั้นแม้ว่าจะมีบทบัญญัติของข้อ ๗ (กำไรจากธุรกิจ) ข้อ ๑๔ (บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ) และ ข้อ ๑๕ (บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ) บังคับอยู่ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกิจกรรมของนักแสดงและนักกีฬาได้กระทำขึ้น
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ เงินได้ที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่อ้างไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ภายใต้กรอบการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมหรือกีฬาตามที่ตกลงกันระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ โดยได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากเงินทุนสาธารณะและ/หรือได้รับการยินยอมและรับรองโดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นกระทำขึ้น

ข้อ ๑๘

ผลประโยชน์จากเงินบำนาญและเงินประกันสังคม

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๘ (หน้าที่งานรัฐบาล) เงินบำนาญหรือค่าตอบแทนอื่นซึ่งคล้ายคลึงกันที่จ่ายให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง สำหรับการทํางานในอดีต จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ และวรรค ๒ ของข้อ ๑๘ (หน้าที่งานรัฐบาล) ผลประโยชน์ที่ได้รับโดยบุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภายใต้กฎหมายประกันสังคมของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอีกรัฐหนึ่งนั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๙

หน้าที่งานรัฐบาล

๑. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญซึ่งจ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนของบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากการให้บริการเกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง
 - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการนั้น
๒. (ก) เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดา ในส่วนของบริการที่ให้แก่ รัฐนั้น หรือองค์การบริหารนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากบุคคล ธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕ (บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ) ๑๖ (ค่าป่วยการของกรรมการ) และ ๑๘ (ผลประโยชน์จากเงินบำนาญและเงินประกันสังคม) จะใช้บังคับกับค่าตอบแทนและเงินบำนาญ ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๒๐

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในทันทีก่อนหน้าที่จะเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นการชั่วคราวในฐานะเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่คล้ายคลึงกัน หรือในฐานะผู้ฝึกงานเพื่อความมุ่งประสงค์ในการได้รับประสบการณ์ทางเทคนิค อาชีพ หรือธุรกิจ จะได้รับการยกเว้นภาษีจากรัฐอื่นนั้น สำหรับ

- (ก) เงินทั้งปวงที่ส่งมาจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษาหรือการฝึกงานของบุคคลผู้นั้น และ
- (ข) ค่าตอบแทนใด ๆ สำหรับบริการส่วนบุคคลที่ให้ในอีกรัฐหนึ่งโดยการให้บริการเช่นว่านั้น โดยมีเงื่อนไขว่าบริการเช่นว่านั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือฝึกอบรมของผู้นั้นเกี่ยวเนื่องในการการนั้น สำหรับระยะเวลารวมกันไม่เกินกว่าสองปีนับจากวันที่บุคคลนั้นมาถึงครั้งแรก

ข้อ ๒๑
อาจารย์ ครู และนักวิจัย

๑. ค่าตอบแทนของอาจารย์หรือครูซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาไม่เกินกว่าสองปีนับจากวันที่การเยือนครั้งแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือทำการศึกษาระดับสูงหรือทำวิจัยที่มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการรับรองจากองค์การบริหารในอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่ผู้นั้นได้รับจากกิจกรรมเหล่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
๒. ข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนซึ่งอาจารย์ ครู หรือนักวิจัย ได้รับจากการดำเนินการวิจัย ถ้าการวิจัยกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลบางคนหรือหลายคนโดยเฉพาะเป็นสำคัญ
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ของข้อนี้ คำว่า "ค่าตอบแทน" จะรวมถึงการนำส่งเงินจากแหล่งภายนอกอีกรัฐหนึ่งนั้น เพื่อให้อาจารย์ ครู และนักวิจัย ประกอบกิจกรรมตามที่ได้กล่าวถึงในวรรค ๑

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อน ๆ ของ
อนุสัญญานี้ อาจเก็บภาษีในรัฐซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๒๓
การจัดการภาษีซ้อน

๑. เมื่อเงินได้หรือกำไรถูกตั้งบังคับให้เสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ การบรรเทาภาระภาษีซ้อนจะถูกกำหนดให้เป็นไปตามวรรคต่อไปนี้ของข้อนี้
๒. ภาษีที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เนื่องจากเงินได้หรือกำไรที่ได้รับในรัฐนั้นจะได้นำมาเป็นเครดิตออกจากภาษีใดๆที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เนื่องจากเงินได้หรือกำไรนั้น อย่างไรก็ตามเครดิตจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยได้คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการเครดิต ซึ่งเป็นไปได้ด้วยความเหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรเช่นนั้น
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการนำมาเป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภาษีที่ได้ชำระไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะถือให้รวมถึงภาษีซึ่งจะต้องชำระไว้ในอีกรัฐหนึ่งนั้นแต่ได้รับการลดหรือยกเว้นตามกฎหมายจงใจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. ภายใต้บังคับบทบัญญัติของข้อ ๑ (ขบขายด้านบุคคล) คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. การเก็บภาษีอากรจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บภาษีจากอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจอื่นๆของอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่ได้ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง คนหนึ่งหรือหลายคน เป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนอยู่ทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น นอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าวิสาหกิจที่คล้ายคลึงอื่นๆของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียภาษีหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น
๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันต่อรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะให้การลดหย่อนการบรรเทา และการหักลดส่วนบุคคลใด ๆ แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความ มุ่งประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากรตามสถานะของบุคคลหรือตามความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญานั้นได้ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๕. ยกเว้นในกรณีที่บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อ ๙ (วิสาหกิจในเครือเดียวกัน) วรรค ๗ ของข้อ ๑๑ (ดอกเบีย) หรือวรรค ๖ ของข้อ ๑๒ (ค่าสิทธิ) ใช้บังคับ ดอกเบีย ค่าสิทธิ และเงินที่จ่ายอื่นๆซึ่งชำระโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดค่าไรที่ต้องเสียภาษีของวิสาหกิจเช่นว่านั้น จะถูกหักออกภายใต้เงื่อนไขที่เหมือนกัน ถ้าหากเงินได้พวกนั้นได้ชำระให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับภาษีที่ตั้งบังคับของอนุสัญญาฉบับนี้เท่านั้น

ข้อ ๒๕
วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ได้พิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ผู้ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นได้โดยไม่คำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ คำร้องดังกล่าวจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากการแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำอันมีผลให้การเสียภาษีอากรไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอากรอื่นไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
๓. รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่เพิ่มฐานภาษีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง โดยนำรายการเงินได้ต่าง ๆ มารวมซึ่งได้ถูกเรียกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภายหลังจากสามปีจากช่วงเวลาการชำระภาษีสำหรับเงินได้ที่เกี่ยวข้องได้สิ้นสุด วรรคนี้จะไม่บังคับใช้ในกรณีของการช้อโกง การจงใจผิดสัญญา หรือการละเลย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะพยายามแก้ไขข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
๕. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ

ข้อ ๒๖
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติ ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ นี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่าย ของอนุสัญญาฯ นี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญาฯ นี้ ข้อสนเทศใดๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับนั้น ให้ถือว่าเป็นความลับ เช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น และ จะเปิดเผยเฉพาะต่อบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (รวมทั้งศาลและองค์กรบริหาร) กับการประเมินหรือการ จัดเก็บภาษี การบังคับใช้ หรือการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องหรือการพิจารณาอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษี ที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญาฯ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เช่นว่าจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความ มุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่นั้นอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลหรือ ในคำวินิจฉัยของศาล

๒. ไม่มีกรณีใดที่จะแปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ให้ต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของ รัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ (ความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน)

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาี้จะมีผลกระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาการของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งให้กันและกันทราบโดยทางหนังสือว่าได้ดำเนินการโดยสมบูรณ์ตามขั้นตอนที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะทำให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้
๒. อนุสัญญานี้จะมีผลเริ่มใช้บังคับในวันหลังจากที่ได้แจ้งตามที่ได้อ้างไว้ในวรรค ๑ และบทบัญญัติเหล่านั้นจะมีผลใช้บังคับ
 - ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ที่ไม่มียกเว้นหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้
 - ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆที่เก็บจากเงินได้ในปีภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้
๓. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ ซึ่งลงนามที่กรุงมะนิลา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ จะยกเลิกและสิ้นผลบังคับนั้นนับตั้งแต่วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับตามบทบัญญัติของวรรค ๒

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

๑. อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจแจ้งการเลิกใช้เป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบ โดยผ่านช่องทางทางการทูต ในหรือก่อนวันที่สามสิบของเดือนมิถุนายนของปีปฏิทินใดๆที่เริ่มต้นหลังจากปีที่ห่างจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้

๒. ในกรณีเช่นว่านั้นอนุสัญญาจะมีผลเลิกใช้บังคับ

ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินที่ได้รับหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้

ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆที่เก็บจากเงินได้ สำหรับในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณเมื่อวันที่.....ของเดือน.....ของปีคริสต์ศักราช
สองพัน เป็นภาษาอังกฤษ

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

บันทึกคำชี้แจง

บันทึกคำชี้แจง

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศหนึ่งหรือทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาเท่านั้น เช่น บริษัท ก. จัดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในประเทศฟิลิปปินส์ สาขาของบริษัท ก. จะเสียภาษีในประเทศฟิลิปปินส์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในอนุสัญญา แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศอื่นที่ไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญากับประเทศฟิลิปปินส์ จะต้องเสียภาษีในประเทศฟิลิปปินส์ตามอัตราปกติ ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราตามอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของอนุสัญญาซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาการทางเศรษฐกิจ (โอ.อี.ซี.ดี.) รวมทั้งต้นแบบอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒
ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

ใจความ ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ ในกรณีของประเทศไทย ได้แก่ ภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ได้แก่ ภาษีจากบุคคล ภาษีจากนิติบุคคล ภาษีจากมรดกและทรัพย์สิน ภาษีหัก ณ ที่จ่าย และภาษีการซื้อขายหลักทรัพย์

๒. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับภาษีอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้นที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในอนุสัญญานี้แล้ว

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญานี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน และการเพิ่มค่าของทุนด้วย อนุสัญญามีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่น ๆ ที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่าง ๆ ถึงแม้ว่าชื่อของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้

๒. ภาษีที่กำหนดในอนุสัญญานี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ การกำหนดให้ภาษีใดอยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้เพียงใด

ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

ใจความ ๑. คำต่างๆ ที่ได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ คือ ประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ รัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิชาหนักของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง วิชาหนักของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การจราจรระหว่างประเทศ คนชาติ และ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ส่วนคำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้แยกต่างหากในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ ตามลำดับ

๒. คำที่มีได้มีบทนิยามไว้ในอนุสัญญานี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา เพราะคำบางคำมีคำแปลหรือความหมายแตกต่างกันในแต่ละประเทศ การบัญญัติคำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี รวมทั้งแบบอย่างอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" อนุสัญญานี้ได้กำหนดในหลักการว่าบุคคลใดที่มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่ อันเป็นปกติวิสัย สัญชาติ หรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ กรณีบริษัทเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก้ไขปัญหาโดยการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาด

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการรัษฎากรเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้อนุสัญญา เพราะบริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายๆประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการจดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายๆประเทศ เมื่อได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ได้ในประเทศใดประเทศหนึ่ง เพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้น ๆ ควรมีสิทธิตามอนุสัญญาหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไปมีสถานจัดการในประเทศฟิลิปปินส์หรือในประเทศไทย หากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น อนุสัญญาจะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใด ซึ่งตามกฎเกณฑ์ของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในไทยส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามมากฎหมายภายในของประเทศทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณาเป็นชั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความคุ้มครองตามอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว เท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม "สถานประกอบการถาวร" กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจ อันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการ สาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน สถานที่ที่ใช้ในการขุดหรือสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ สถานที่ซึ่งใช้เพื่อการขายสินค้า คลังสินค้า ฟาร์มหรือสวนเพาะปลูก ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง ประกอบหรือติดตั้ง ที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๓ เดือน หรือการให้บริการรวมทั้งบริการให้คำปรึกษาที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน และรวมถึงตัวบุคคลผู้กระทำการแทนในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดไว้

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลัง อนุสัญญานี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้ขจัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละประเทศคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลย จะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และเป็นไปตามแนวความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในประเทศฟิลิปปินส์ และให้เช่าสำนักงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น ประเทศฟิลิปปินส์เก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามหลักกฎหมายของไทยแล้ว ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีฟิลิปปินส์ที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีที่บริษัทฟิลิปปินส์มาให้เช่าสำนักงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น ทั้งนี้ อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และจะเก็บจากกำไรที่เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณกำไรอันเป็นส่วนหนึ่งของสถานประกอบการถาวรเสมือนหนึ่งวิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวร มีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณกำไรของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น

๕. ถ้ากำไรประกอบด้วยรายการเงินได้ที่แยกบัญชีไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญานี้แล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่น ๆ นั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

คำชี้แจง ๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

ใจความ ๑. กิจการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง อาจต้องเสียภาษีเงินได้ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. กิจการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศหลังเก็บได้ แต่ภาษีที่เรียกเก็บได้จะต้องไม่เกินกว่าร้อยละ ๑.๕ ของรายได้ที่ได้รับทั้งหมดในประเทศหลัง

๓. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มธุรกิจทางการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศด้วย

คำชี้แจง ในหลักการเงินได้จากกิจการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศจะต้องเสียภาษีเงินได้ดังกล่าวในประเทศถิ่นที่อยู่ของบริษัทเดินเรือหรืออากาศยานนั้น อย่างไรก็ตาม ก็ให้สิทธิประเทศแหล่งเงินได้สามารถเก็บภาษีจากเงินได้ดังกล่าวได้แต่ต้องไม่เกินกว่าร้อยละ ๑.๕ ของรายได้ที่ได้รับทั้งหมดในประเทศแหล่งเงินได้

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่ง ในลักษณะการเข้าไปจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจใดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการตั้งราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระควรจะได้ และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผล หากผู้รับเป็นบริษัทที่ควบคุมอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผลและไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของเงินปันผลในกรณีอื่น ๆ วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายปันผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นเกี่ยวข้องกับการถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แห่งอนุสัญญาฯ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตรารภาษีไว้ในอนุสัญญาไม่เกินร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๑๕ ก็เพื่อเป็นเพดานขั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้น สำหรับประเทศที่กำหนดอัตรารภาษีภายในสูงกว่า ส่วนประเทศไทยอัตรารภาษีภายในต่ำกว่าอัตรารภาษีในอนุสัญญาจึงจัดเก็บภาษีเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ แต่ถ้าผู้รับปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศเดียวกับผู้จ่ายเงินปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ (แล้วแต่กรณี)

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๐ ยังคงมีผลเช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากอนุสัญญาข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมในภาวะภาษีจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆของบริษัทต่างประเทศ ไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามาเปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในความตกลงหรืออนุสัญญาที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑ ดอกเบีย

ใจความ ๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียยังคงเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามกฎหมายของตน ถ้าเป็นดอกเบียที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน (รวมถึงบริษัทประกันภัย) ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น แต่สำหรับกรณีอื่น ๆ ซึ่งผู้รับมิใช่สถาบันการเงิน จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น

๓. ดอกเบียที่จ่ายให้รัฐบาลของอีกประเทศหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษี

๔. ถ้าผู้รับดอกเบียมีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบีย ประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียอาจเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ แห่งอนุสัญญานี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ในอัตรา ร้อยละ ๑๕ อนุสัญญาให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ ถ้าจ่ายให้ตามเงื่อนไขที่อนุสัญญากำหนด ซึ่งเป็นการ ลดอัตราลงมาในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในความตกลงหรืออนุสัญญาฉบับต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ตกลง กับประเทศต่างๆ ไว้แล้ว แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ในประเทศ ผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

ใจความ ๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บ ภาษีได้

๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์ จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิทั้งสิ้น

๓. ค่าสิทธิที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถาน ประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธินั้นในประเทศแรก ให้ใช้ บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทย กำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ ซึ่งเท่ากับเพดานอัตราที่กำหนดในอนุสัญญานี้ แต่ถ้าผู้รับค่าสิทธิมีสถาน ประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในประเทศผู้จ่าย จะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับ โอ.อี.ซี.ดี. และสหประชาชาติ

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

- ใจความ**
๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
 ๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใดประเทศนั้นอาจเก็บภาษีได้
 ๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานและอสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น
 ๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ประเทศแหล่งเงินได้ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีจากผลได้หรือเงินได้จากการขายหุ้นหรือหลักทรัพย์

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่เช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆมาแล้ว

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ใจความ บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง หากได้รับเงินได้จากการบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระ ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามอาจเก็บภาษีได้ในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีลักษณะการใช้บังคับเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาที่ได้เคยทำไว้กับประเทศอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งที่มีเงินได้เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง ได้รับจากการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่ เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น

ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลา รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ

ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมีได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการ ประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่าง ประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาที่นายจ้างส่งเข้ามา อยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานนั้น ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้วประเทศแหล่งเงินได้ จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๖

คำป่วยการของกรรมการ

ใจความ คำป่วยการของกรรมการซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง ได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีก ประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแบบฉบับของสหประชาชาติ และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับ ประเทศอื่น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

ใจความ ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง

๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสาธารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง หากกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสาธารณะ

คำชี้แจง ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งจะไปแสดงในอีกประเทศหนึ่ง ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดการมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๘
ผลประโยชน์จากเงินบำนาญและเงินประกันสังคม

ใจความ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งและได้จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศหนึ่งเท่านั้น ยกเว้นผลประโยชน์ที่ได้รับของบุคคลธรรมดาเช่นว่าในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งมีกฎหมายประกันสังคม จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอีกประเทศหนึ่งเท่านั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่จัดภาษีซ้อนให้)

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

ใจความ ๑. ค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของ ประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมีได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. ถ้าเป็นการจ่ายค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจใดๆที่ดำเนินการ โดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมี ข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจ เงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ ที่เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม อนุสัญญายังคงสงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้ แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้ กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๒๐
นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษาหรือผู้ฝึกงาน ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีก ประเทศหนึ่งและอยู่เพียงเพื่อศึกษาหรือฝึกอบรม จะได้รับยกเว้นภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้น ได้รับจากแหล่งภายนอกประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒๑

อาจารย์ ครู และนักวิจัย

ใจความ ๑. คำตอบแทน ซึ่งอาจารย์ ครู ซึ่งเป็นหรือในเวลาก่อนหน้ามาเยือนในรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่งเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และผู้ซึ่งปัจจุบันอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเป็นระยะเวลา
ไม่เกิน ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการค้นคว้าการศึกษาขั้นสูงหรือการวิจัย หรือการสอนในมหาวิทยาลัย
ที่ได้รับการรับรองจะได้รับการยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่ง

๒. การวิจัยที่กล่าวถึงไม่ได้หมายถึงการวิจัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลบางคนหรือ
หลายคนโดยเฉพาะ

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่น ๆมาแล้ว

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆของอนุสัญญานี้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่เงินได้เกิดขึ้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๓
วิธีการขจัดภาษีซ้อน

ใจความ ๑. เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในทั้งสองประเทศ ประเทศแรกที่เป็นประเทศถิ่นที่อยู่ต้องขจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับ ภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว

๒. ในกรณีภาษีที่ควรจะต้องชำระ แต่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายมุ่งใจพิเศษเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้นำมาหักออกจากภาษีในประเทศถิ่นที่อยู่ได้

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่ หากไม่ขัดกับอนุสัญญานี้หรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าอนุสัญญานี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่งโดยทางอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้น จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษีเพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๕. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้จะจัดการซ้ำซ้อนของภาษีด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากประเทศฟิลิปปินส์ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเทศฟิลิปปินส์เก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของถิ่นที่อยู่ของบริษัทนั้น จะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากประเทศฟิลิปปินส์)}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}} \times \text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระตามกฎหมายไทย}$$

สมมติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี} = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} &= \frac{๑๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐} \times ๓๐๐,๐๐๐ \\ &= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

ดังนั้น จำนวนภาษีที่ประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นเครดิตตามตัวอย่างนี้ คือ ๑๕,๐๐๐ บาท

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่ง จะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากร โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน

๒. วิชาธุรกิจของประเทศหนึ่ง เมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับโดยประเทศแรกให้เสียภาษีใดๆ ที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนอกเหนือไปกว่าที่วิชาธุรกิจอื่นๆ (ที่คล้ายคลึงกัน) ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

คำชี้แจง ๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของอีกประเทศอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว ไอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

ใจความ ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับอนุสัญญา การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ตามอนุสัญญานี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อขอจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

ใจความ ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา โดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของประเทศของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนทนาค่า จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนทนาที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของรัฐ

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ อนุสัญญาจะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิ์ทางการราชการซึ่งผู้แทนทางการทูต และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลของประเทศคู่สัญญาเมื่ออยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อประเทศคู่สัญญาได้มีหนังสือแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในของตนเพื่อให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว โดยผ่านช่องทางทางการทูต ซึ่งจะมีผลเริ่มใช้บังคับดังต่อไปนี้

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บใน ภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปี อนุสัญญาที่มีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้อนุสัญญาที่มีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่งความตกลง หรืออนุสัญญาแต่ละฉบับ จะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้มีผลในปีภาษีถัดจากปีที่มีผลบังคับ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนว่าต้องคืนภาษีที่เก็บไว้เต็มที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๒๙

การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ ภายหลังจากได้ใช้อนุสัญญามาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือโดยทางการทูตไม่ช้ากว่าวันที่สามสิบของเดือนมิถุนายนในปีปฏิทิน ใดๆ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับในหรือ หลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก ส่วนภาษีที่เก็บจากเงินได้อื่น ๆ จะมีผลเลิกใช้บังคับกับภาษีที่เกิดขึ้นในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของ เดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

